

ת"פ 27221/11/14 - מדינת ישראל נגד מאהר קדח

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 27221-11-14 מדינת ישראל נ' קדח

בפני המאשימה
כבוד השופטת אליאנא דניאלי
מדינת ישראל

נגד
הנאשם
מאהר קדח

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בשנית, בסיוע לגניבת רכב בניגוד לסעיף 413ב בצירוף סעיף 31 בחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן בשנית, ביום 29.9.13 בשעה 22:00 לערך, בפתח תקווה, גנב הנאשם רכב בצוותא עם אחרים, בכך שהנאשם והאחרים פתחו דלת של רכב, אשר היה מונע, האחרים נכנסו אל הרכב, והנאשם הוביל את האחרים ברכב אחר לשטחי הרשות. לאחר מרדף משטרתי נתפסו האחרים, בעוד שהנאשם נתפס ברכב המוביל.

במסגרת הסדר הטיעון בין הצדדים הוסכם כי המאשימה תגביל את עצמה ל-6 חודשי מאסר, קנס ופיצוי, ואילו ההגנה תהא חופשית בטעוניה.

טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם פגע בערכים מוגנים שהינם שמירה על קניינו של האדם ושל הציבור בכללותו, והגנה על בטחון הציבור. נטען לפגיעה ניכרת, שכן הנאשם סייע באופן אקטיבי לגניבת הרכב, ונתפס לאחר מרדף משטרתי במהלך ניסיון הברחת הרכב לשטחים. נטען כי הפסיקה התייחסה בחומרה לעבירות הרכוש, בפרט אלו המבוצעות כנגד רכבים, המהוות מכת מדינה. עסקינן בעבירות קלות לביצוע וקשות לאכיפה, באשר רק בחלק קטן מהמקרים מצליחה המשטרה לשים ידה על המבצעים ולהביאם לדין.

עוד נטען, כי הפסיקה מלמדת על עונשי מאסר ממש המוטלים על מבצעי עבירות אלו, וכי מאחר שמדובר בסיוע לגניבת רכב אחד, מתחם העונש ההולם הינו 4-12 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה טענה כי לחובת הנאשם 3 הרשעות קודמות (ב-14 תיקים), ובכלל זה בעבירות של סיוע לרכישת נשק, ובעבירות רכוש הכוללות פריצה וגניבה מרכב, גניבת רכב ועוד. כן שקלה את תיקון כתב האישום לקולא, הודאת הנאשם תוך נטילת אחריות וחיסכון בזמן שיפוטי, ועתרה להשית על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ארוך ומרתיע, קנס ופיצוי למתלונן בסך כולל של 4000 ₪.

ב"כ הנאשם מיקד טענותיו בכך שתיק זה יכול היה להיות מצורף לתיק אחר שהתנהל כנגד הנאשם בבית המשפט המחוזי, בגינו נידון הנאשם ל-6 חודשי מאסר בפועל. נטען כי ב"כ הנאשם, אשר יצגו גם בבית המשפט המחוזי, לא ידע על קיומו של תיק זה. הדבר הובא לידיעתו אך לאחר שהנאשם החל לרצות את עונשו בתיק האחר ועל כן לא ניתן היה לצרף את התיק דנן לתיק האחר. נטען לפיכך כי ניתן היה לחפוף, לכל הפחות חפיפה חלקית, את העונשים של שני התיקים. עוד הוסיף וטען כי בשל קיומו של תיק זה נמנעה מהנאשם ההקלה בניכוי שליש בתיק האחר, חרף התנהגותו הטובה.

ב"כ הנאשם טען כי המתחם בעבירת הסיוע הינו מחצית מהמתחם בעבירות של גניבת רכב, ועתר למתחם הנע בין חודשיים ל-10 חודשי מאסר בפועל.

נטען כי מדובר בעבירה משנת 2013 וכי מאז לא נפתחו לנאשם תיקים חדשים. על כן ולנוכח חלוף הזמן, הודאת הנאשם, החיסכון בזמן שיפוטי ובהתחשב בכך שהרכב נתפס והוחזר למתלונן, יש להשית על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם.

עוד נטען כי הנאשם נשוי, אב לילדים ובעל מסעדה, הוא פתח דף חדש, שינה את עולמו ואת חייו ועל כן יש להעניק לו הזדמנות נוספת ולהסתפק בענישה בדמות חודש מאסר בדרך של עבודות שירות. כן נטען כי קיימת הסכמה לפיצוי המתלונן בסך 2000 ₪, ולקנס בגובה 1500 ₪.

הנאשם בדברו לעונש טען כי הוא אב לילדה בת שנה וחצי, אשתו בהריון וצפויה ללדת, ובבעלותו מסעדה בה הוא עובד. לדבריו פתח דף חדש בחייו, ולא יחזור עוד לבתי המשפט.

דין וגזירת הדין

בעת קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם, במידת הפגיעה בערכים אלו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הכל בהתחשב בכך שעקרון ההלימה הינו העיקרון המנחה בהתאם לסעיף 40 לחוק.

הערכים החברתיים אשר נפגעו בעקבות ביצוע העבירה על ידי הנאשם הינם זכותו של האדם להגנה על קניינו ורכושו, הגנה על הסדר הציבורי וזכות האדם לתחושת ביטחון. עבירות הרכוש מסבות נזק כלכלי הן לקורבנות העבירה, בעלי הרכבים, משנגנב רכושם אשר עמלו לרכשו, והן לציבור בכללותו על ידי העלאת פרמיות ביטוח בגין ריבוי גניבות הרכבים. ריבוי של עבירות אלו גורם לשיבוש הסדר הציבורי ומשפיע על הביטחון האישי ועל אורחות החיים. זאת ועוד, עבירות ממין זה טומנות בחובן פוטנציאל לסיכון המשתמשים בדרך, שכן במקרים רבים, כמו גם בענייננו, מבצעי העבירות נתפסים לאחר מרדף משטירתי.

בית המשפט העליון עמד על הפגיעה הנגרמת לקורבנות העבירה, אשר כאמור אינה מתמצית אך בפגיעה ברכוש, אלא יש בה כדי לערער את תחושת הביטחון האישי:

"נקל לשוות בנפשנו את תחושתו הקשה, את אבדן הבטחון ואת הייאוש הקודר של קרבן עבירה, אם משגילה בשובו לביתו כי פרצו אליו ורכושו נגנב, ואם כשיוצא הוא את הבית כדי לגלות כי רכבו שהחנה אמש נעלם ואיננו" (בש"פ 3453/05 ארז אברג'יל נ' מדינת ישראל).

גישתם של בתי המשפט הינה כי יש להחמיר עם מבצעי העבירות ממין זה. כך בע"פ 11194/05 עטיה אבו סבית נ' מדינת ישראל, נאמר-

"למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך."

באשר לנסיבות ביצוע העבירה, הרי שהנאשם חבר אל אחרים לביצוע עבירה, תוך ניצול חלון ההזדמנויות עת נמצא רכב מונע, והוביל את האחרים אל שטחי הרשות. מהנסיבות נלמד כי העבירה בוצעה מתוך תכנון, אף אם זה לא כוון דוקא לרכב זה, ותוך חלוקת תפקידים בין המעורבים; המעשים בוצעו בצוותא, ולא ניתן להתעלם מכך שאף אם חלקו של הנאשם התמצה בסיוע לגניבת הרכב, הרי שהוא פעל באופן אקטיבי על מנת לקדם את השלמת מעשה העבירה.

פסיקת בית המשפט העליון אשר התייחסה לחלקם של נאשמים בעבירות גניבה, הדגישה כי יש לבוא חשבון עם כל אחת מהחוליות, המרכיבות יחד את מנגנון הגניבה (ר' ע"פ 6294/05 דורון חובב נ' מדינת ישראל).

באשר לנזק הנגרם ממעשה העבירה, הרי שספק אם יש צורך להרחיב אודות מפח הנפש האוחז בבעל הרכוש, שעה שנתגלה לו כי רכבו נעלם כלא היה. מעשה העבירה בוצע לשם בצע כסף וניסיון לעשיית רווח כספי קל. אמנם בסופו של יום הוחזר הרכב לבעליו, ואולם אין לזקוף זאת לזכותו של הנאשם, אלא לעבודת המשטרה, שכן כאמור הנאשם והאחרים נתפסו במהלך נסיעתם לעבר שטחי הרשות.

בחינת הענישה הנוהגת מגלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות או לריצוי מאחורי סורג ובריה:

א. **ברע"פ 3776/13, מחמד טקאטקה נ' מדינת ישראל,** נידונה בקשתו של נאשם צעיר, בעל עבר פלילי קל, אשר הורשע בהתאם להודאתו בסיוע לגניבת רכב, קשירת קשר לביצוע פשע והפרעה לשוט. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש הינו 8-14 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, פסילת רישיון וקנס בסך 2500 ₪. ערעור ורע"פ שהגיש הנאשם, נדחו.

ב. **ברע"פ 2216/14, בשיר יוספיה נ' מדינת ישראל,** נדחתה בקשתו של נאשם אשר הורשע בהתאם להודאתו בשני מקרים של סיוע לגניבת רכב. בית משפט השלום השית על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, ועונשים נלווים. ערעור על קולת העונש התקבל, ועל הנאשם הושתו 9 חודשי מאסר.

ג. **בעפ"ג (מחוזי מרכז) 7663-10-13, סינאן זידאן נ' מדינת ישראל,** נדחה ערעורו של

נאשם צעיר, בעל עבר פלילי, אשר הורשע בהתאם להודאתו בסיוע לגניבת רכב בצוותא ובחבלה במזיד בצוותא. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שהינו ממאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, ועונשים נלווים. ערעור אשר התמקד בטענה כי הנאשם לא ידע על קיום תיק זה בעת שנידון בתיק אחר ל- 20 חודשי מאסר, נדחה.

ד. **בעפ"ג (מחוזי י-ם) 55523-12-11, מוחמד ח'לף נ' מדינת ישראל**, הופחת עונשו של נאשם בעל עבר פלילי מכביד, אשר הורשע בהתאם להודאתו בסיוע לגניבת רכב. בית משפט השלום גזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, ובערעור שהוגש הוקל עונשו ל- 8 חודשי מאסר.

ה. **בעפ"ג (מחוזי מרכז) 35055-03-13, ע. מעטי אלהוזייל נ' מדינת ישראל**, התקבל ערעור שהוגש כנגד חומרת עונשו של נאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, אשר הורשע בהתאם להודאתו בסיוע לגניבת רכב, נהיגה ללא רישיון וללא פוליסה, הפרעה לשוטר וגרימת נזק לאדם ורכוש. בית משפט השלום גזר על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל, ובערעור התחשב בית המשפט המחוזי בנסיבות אישיות של הנאשם, והקל בעונשו ל-6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.

נוכח דברים אלו ולאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלוונטיים, אני קובעת מתחם עונש הולם שהינו החל ממספר חודשי מאסר אותם ניתן לרצות בעבודות שירות וכלה במאסר לתקופה של 12 חודשים.

בגזירת העונש בגדרי המתחם יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. לחובת הנאשם הרשעות במספר לא מבוטל של תיקים אשר רובם המכריע היו בעבירות רכוש ברכבים. הנאשם גונב רכבים ומתפרץ אליהם מאז היותו קטין, ולמרבה הצער חוזר שוב ושוב לסורו.

לקולא שקלתי את העובדה כי לאחר ביצוע העבירה בתיק דנן, הורשע הנאשם כאמור בבית המשפט המחוזי, נידון למאסר בפועל מבלי לצרף תיק זה, וסיים לרצות את עונשו. כן התחשבתי בטענות ב"כ הנאשם בדבר אי ניכוי שליש מאותו מאסר עקב קיומו של התיק שבפניי. כן יש לשקול לטובת הנאשם את גילו הצעיר, את הודאתו במעשה העבירה, נטילת האחריות בגין ביצועה והחיסכון בזמן שיפוטי.

בעיקר שקלתי את הטעונים בדבר פתיחת דף חדש, והיותו של הנאשם כיום אדם עובד ובעל משפחה המצפה לילד נוסף.

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, ובהם העובדה כי גניבת הרכבים הוכרה זה מכבר כמכת מדינה, הקלה לביצוע וקשה לאיתור, את הפגיעה באזרחים, וכן את עברו הפלילי המשמעותי של הנאשם במיוחד בתחום זה, נמצא כי לא ניתן להימנע מהטלת ענישה ממשית על הנאשם. עם זאת, נוכח חלקו של הנאשם כמסייע בלבד, והנסיבות לקולא אותן סקרתי לעיל, הרי שמתוך תקווה כי הנאשם אכן מבקש לערוך שינוי באורחות חייו ולעלות על דרך הישר, אני סבורה כי השתת מאסר אותו ניתן לרצות בעבודות שירות, מאסר על תנאי לתקופה ממושכת, קנס ופיצוי, יש בהם כדי לאזן את מכלול השיקולים ולהרתיע מפני ביצוע עבירות נוספות.

אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, שלא יעבור כל עבירת רכוש למעט עבירה על סעיף 413 לחוק.

ג. פיצוי בסך 2000 ₪ למתלונן, ישולם עד לתאריך 1.3.16.

ד. קנס בסך 1500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו, ישולם עד לתאריך 1.5.16.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 11.02.16 בשעה 8:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות, מפקדת מחוז מרכז.

לבקשת הממונה מובהר כי תנאי ההעסקה קפדניים ונוקשים, וכל חריגה מהכללים תהא בה כדי להביא להפסקת עבודות השירות ולריצוי יתרת העונש במאסר בפועל.

העתק הפרוטוקול יועבר לממונה על עבודות השירות.

ניתן בזאת צו להשמדת המוצג.

זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ו טבת תשע"ו, 07 ינואר 2016, בנוכחות הצדדים.